

Szentesi Zöldi László: Itthon vagyunk

2012 december 31. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

Kétféle Magyarország létezik. Az egyik Magyarország négyéves ciklusokban gondolkodik. Választunk egy pártot, bizakodunk egy kicsit, hogy ?k majd megoldják négy esztend? alatt az elmúlt húsz – ha jobban tetszik ötven – esztend? minden ny?gét, baját.

Ennek a Magyarországnak a polgárai egymás után próbálgatják a pártokat, majd rövidesen „csalódnak”, hiszen

kiderül, hogy az ? létkérdéseiket politikai eszközökkel nem orvosolja az aktuális kormány. Ezen a Magyarországon csak a jelen létezik, a fizikai javak, a fogyasztható, megehető, hazavihető dolgok a fontosak. A Kádár-korszak sunyi társadalmi szerződését sirja vissza ennek a Magyarországnak a lakója. Lóbálja a lábát, kerüli a munkát, jó esetben dolgozik, de folyamatosan siránkozik, magát sajnálatja, és tele szájjal szidja, aki nála többre hivatott, aki deresen, nyugodtan él, és nem károg egész álló nap a közügyekről. Aztán amikor jön a választás, nemigen szavaz még egyszer ugyanarra a politikai erőre ez a Magyarország. Vele, az istenadta néppel a kacsingató Jani bácsiék valamikor megegyeztek, hogy a politika érte van, és ma is azt várja a politikustól, hogy lezuhanjon az ? szintjére, és a létező legbanálisabb üzenetekkel hízelegjen neki. A hatalomban egymást követő politikai pártok ezt készséggel meg is teszik, és magától értetődően a szavazatokért, nem a választó két szép szeméért.

(A politika ugyanis szövevényes hatalmi játszmák sorozata, amiből jó és rossz döntések egyaránt kiszülhetnek, de az nem igaz, hogy a politikai viszonyokból egyenesen fakadna az egyén jóléte vagy nyomora. Vannak olyan társadalmak, amelyek a politikától függetlenül módszeresen berendezik a maga világát mindazzal, amire az embereknek szüksége van. Mi ezt még nem értjük. Mondok egy példát: ha nem vásárolsz magyar árut, a gazdák tönkremennek, neked pedig marad a multik szemete. A bajt te idézted el?, nem a nagypolitika...)

Ez a Magyarország némán, sötétben ugyanott áll, ahol 1973-ban. Nem tanult, nem képezte magát. Ha dolgozik is, nem hatékony, nem korszerű. De mindezt nem látja. Csak és kizárólag arra összpontosít, amit sötét demagógoktól már megtanult: no, majd egyszer mi jövünk és akkor k? kövön nem marad... 1919, 1944, 1948 és 1957 fényesen megmutatta ennek az emberfajának a „hatékonyságát”.

De létezik a másik Magyarország is. A minőségi gondolatok és tettek Magyarországa. Azok, akik képtelenek értelmezni a parlamenti ciklusokban létezés fogalmát, mert az életük hosszával mérik a teendőiket. Nemcsak hisznek a munkában, de szorgalmasak is, tudatosan, bizakodva élnek, és lépésről lépésre haladnak előre az egyéni és közösségi önismeretben.

Mert hogy az emberi létezés végcélja nem az, hogy karácsonykor kirohanjunk egy h?t?vel a hátunkon a körútra, ennek a másik Magyarország polgárainak mondani is felesleges.

A másik Magyarország lakója ugyanúgy hisz magában, mint a barátai és honfitársai tudásában. Er?s, küzdeni kész ennek a Magyarországnak a magyarja, de áldoz a közösség oltárán is. Szereti a családot, a baráti és lakóhelyi közösségeket. Függetlenül attól, hogy mennyi pénze van, min?ségi életet él, és erre tanítja gyermekeit is. Béke, egészség, szeretet és türelem – ennek a jegyében szeretne élni ez az ember.

Azonkívül természetesen éli meg mindazt, amit hordoz. Magyarságára büszke, de nem ordítzik err?l minden utcáskon. Nyitottan gondolkodik, és ?szintén kíváncsi más népek, más emberek tudására, tapasztalataira. Fontosnak tartja, hogy az ? nemzedéke – ha már hozzátenni nem tud – legalább meg?rizze a magyar nyelvet, kultúrát, irodalmat, ápolja ?sei szellemi és tárgyi örökségét.

Az új évben is összecsap a két Magyarország. A határok nem a pártok között húzódnak. A rend, a tudás, a hagyomány és a jóakarát hívei állnak szemben a rendetlenség, a tudatlanság, a fennhéjázás és a gonoszság er?ivel.

Ahogy 2012-ben, mi az új esztend?ben is ott leszünk. Megtanulhatta már néhány elnyomónk, de újra nyomatékossítani kell: magyarnak lenni a sorozatos vereségek utáni felállás csodálatos, semmihez nem fogható élménye.

Újra és újra felállunk... Minket nem lehet eltüntetni: ezeregyszáz esztendeje itt élünk. Itthon vagyunk.

Szentesi Zöldi László - magyarhirlap.hu

Ajánló